

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.127/2021/11.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2021. május 13. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

végzést:

A hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntette és más bűncselekmények miatt ... és társai ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2020. november 3. napján kihirdetett 7.B.78/2020/23. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett I.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 35.067.- (harmincötezer-hatvanhét) forint bűnügyi költség az állam terhén marad.

A másodfokú végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A Nyíregyházi Törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével bűnösnek mondta ki I.r. vádlottat 2 rendbeli, felbújtóként elkövetett, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C.tv. (a továbbiakban: Büntető Törvénykönyv) 343.§ (1) bekezdés c) pontja szerint minősülő közokirathamisítás büntetében és társtettesként elkövetett, a Büntető Törvénykönyv 342.§ (1) bekezdés c) pontja szerint minősülő közokirathamisítás büntetében.

[2] Továbbá vele szemben a Nyírbátori Járásbíróság 8.B.239/2018/39.számú ítéletében kimondott próbára bocsátó rendelkezést hatályon kívül helyezte és a próbára bocsátást megszüntette.

[3] E vádlottat halmazati büntetésül 2 év szabadságvesztés büntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 év 6 hónap próbaidőre felfüggesztette.

[4] A szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetére a végrehajtási fokozatot börtönben határozta meg, melynek tartamába beszámította a vádlott által 2015. december 29-től 2016. június 29. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt. A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 (három) hónapnak a kitöltését követő napban jelölte meg.

[5] A bíróság a vádlottat Magyarország területéről 1 év időtartamra kiutasította.

[6] Az ítélet ellen I. r. vádlott védője elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést. Az ügyészség a határozatot tudomásul vette.

[7] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.52/2021/2. számú átiratában a védelmi fellebbezést alaptalannak tartotta. Indítványozta, hogy a Debreceni Ítéltábla az ítéletet tanácsulésen hagyja helyben.

[8] A védő fellebbezésének írásbeli indokolásában a vádlott azon nyilatkozata alapján, mely szerint a bűncselekmények elkövetésében nem vett részt, elsődlegesen a felmentését indítványozta. Másodlagosan a jelentős időmúlásra és az eljárás elhúzódására tekintettel enyhébb büntetés kiszabását kérte.

[9] A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást az I. r. vádlott vonatkozásában a 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban Büntetőeljárás törvény) 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbírált. Ennek megfelelően az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki és milyen okból fellebbezett (teljes revízió). A Büntetőeljárás törvény -ben főszabály a teljes körű felülbírálat, azonban a törvény a korlátozott fellebbezéshez igazodva megteremti a részleges revíziót is büntetőjogi főkérdésekben (pl. szankció). Jelen esetben az I. r. vádlott esetében a védelmi fellebbezés a megállapított tényállást és a bűncselekmény minősítését is támadta, ezért a korlátozott felülbírálatnak eljárási akadálya volt, ami kötelezően teljes revíziót vont maga után.

[10] A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le. Nem vétett sem abszolút eljárási szabálysértést [Büntetőeljárás törvény 608. § (1) bekezdés a-f) pont], sem olyan relatív perjogi hibát [Büntetőeljárás törvény 609. § (1), (2) bekezdés], mely az érdemi felülbírálatot kizárná, vagy amelynek kiküszöbölésére bizonyítást kellene felvenni. Ilyenre a védelmi perorvoslat nem is hivatkozott.

[11] A törvényszék a Büntetőeljárás törvény 163. § (1), (2), (3) bekezdésében írt ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, és megalapozott tényállást állapított meg, mely a Büntetőeljárás törvény 591. § (1) bekezdésében írt tényálláshoz kötöttség elvéből eredően a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[12] A vádlott tagadásával szemben az eljárás során beszerzett és a tárgyalás anyagává tett okirati bizonyítékokat és szakértői véleményt okszerűen, a logika törvényei szerint, kifogástalanul értékelve kétséget kizáró módon állapította meg, hogy a terhelt azonos ..., továbbá, hogy legalább két alkalommal járt Magyarországon, s ekkor a Fehérgyarmati Okmányirodában valótlán tartalmú magyar magánútlevelet, személyi igazolványt és lakcímkártyát készíttetett, illetve bejelentkezett magyarországi lakcímrre oly módon, hogy nem volt magyar állampolgár, és nem állt szándékában ezen a címen lakni, tartózkodni, és ilyenre nem is került sor.

[13] A felmentésre irányuló védelmi fellebbezés - amint azt maga a védő is rögzítette fellebbezésének indokolásában - a bizonyítékok törvényes értékelésének támadásán keresztül vitatta a tényállás megalapozottságát, mely az eljárási törvény kizáró rendelkezése folytán eredményre nem vezethetett.

[14] A perorvoslattal érintett vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, cselekményeinek minősítése az anyagi jogi szabályoknak megfelelő.

[15] A törvényszék ítéletének kihirdetését követően, 2020. november 5. napjától a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012.évi C. törvénynek a feltételes szabadságra bocsátásra, valamint a pártfogó felügyelet alkalmazására vonatkozóan szigorodtak a szabályai a 2020. évi CVIII. törvény módosító rendelkezései folytán. Erre figyelemmel a Büntető Törvénykönyv 2.§-ában rögzített időbeli hatály tekintetében megállapítható, hogy a vádlottal szemben továbbra is az elkövetés idején hatályban volt büntető törvény alkalmazásának van helye.

[16] A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen vette számba, és súlyuknak megfelelően értékelte.

[17] A kiszabott büntetés neve és mértéke is megfelel a büntetéskiszabási elveknek. A végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés nem túl szigorú, lényeges enyhítésére az ítéltábla nem látott alapot, ezért a védő fellebbezése az enyhítést célzóan sem vezethetett eredményre. A törvényszék ítéletében rögzítette, hogy az eljárás vádlottnak fel nem róható elhúzóására tekintettel enyhébb büntetést szabott ki. Az ítélet belső arányosságának követelménye sem sérült, a vádlottal szemben alkalmazott szankció a többi terhelt büntetéséhez képest sem eltúlzottan súlyos.

[18] Indokoltan utasította ki a törvényszék a vádlottat - a törvény által meghatározott legrövidebb időtartamra - az ország területéről.

[19] Törvényesen rendelkezett az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatáról, a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról, a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

[20] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a fellebbezéssel érintett vádlottra nézve a Büntetőeljárás törvény 604. § (1) bekezdés a) pontja és 605. § (1), (2) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[21] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget, amely annak kapcsán keletkezett, hogy a terhelt a magyar nyelvet nem ismeri, a Büntetőeljárás törvény 576. § (1) bekezdésének b) pontja alapján az állam viseli.

Debrecen, 2021. május 13.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Gömöri Olivér sk. előadó bíró, Dr. Toma Attila sk. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 7.B.78/2020/23.sz. ítélete a másodfokú határozat folytán a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2021. május 13.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke